

Igor Zidić o stoiku hrvatskog crteža i majstoru proze

KNJIGA

.....
Igor Zidić je još prije ukorio tekstove o Vaništi, ali je novo izdanje obogatio pjesmama, pismima, starih tekstovima...

“Slika i vrijeme: Josip Vaništa”, Igor Zidić/ Ex libris, 250 kuna/ Još jedno uzorno opremljeno, gotovo luksuzno izdanje na hrvatsko je (ne)tržište knjiga izbacila urednica Jelena Hekman. Riječ je o knjizi povjesničara umjetnosti Igora Zidića o velikanu hrvatske likovnosti, gorgonašu, ali i rijetko darovitom memoaristu i minijaturistu hrvatske književnosti Josipu Vaništi. Ne radi se o potpuno novoj knjizi, ali ona je vrijedna pažnje zbog izvanserijske opreme (u njoj su brojne reprodukcije Vaništinih radova i zanimljiv fotomaterijal), tri Zidićeve pjesme posvećene slikaru te ponešto ekskluzivne (i pomalo polemične) korespondencije. Zidić je još prije ukorio izabrane tekstove o samozatajnom Vaništi, tom stoiku hrvatskog slikarstva (i portretnog crteža) koji bježi od publiciteta, no izdanje nazvano “Slikar i vrijeme” obogaćeno je i tekstovima kao što je to doista važan i gotovo programatski Zidićev tekst Frenhofer, glas o Vaništi iz daleke 1961. godine koji se i danas čita s užitkom, ali i esej Sto-

ljeća Josipa Vanište. I širem čitateljstvu mogu biti zanimljivi biografski i zapravo beletristički dijelovi knjige u kojima upućeni Zidić piše o odnosu Vanište i još jednog velikana, Varaždina Miljenka Stančića, ali i o nekim drugim važnim osobnostima hrvatskog kulturnog života kao što su Ivan Lovrenčić, Leo Junek ili Vaništi vrlo važan Milan Steiner. Osobito se lijepo čita Zidićev zapis o Vaništinu nizu proznih knjiga, započetom još 1988. godine na samo četrdesetak stranica. Već u drugom izdanju “Zapisi” bujaju na stotinjak stranica, da bi treće izdanje imalo čak tristo pedeset stranica. Vaništa se otvorio svijetu, a i svijet se otvorio Vaništi. Zidić je i u svom esejističkom i kunsthistoričarskom djelovanju pjesnik i znalac jezika. On jezgrovito definira Vaništu ne samo kao umjetnika nego i kao tankočutnog čovjeka. Nije mu teško stoga napisati i rečenice kao što su “Izmičući iluzionizmu, slikar je morao biti preučen da bi bio prepoznat: Vaništa nije samo ime, Vaništa je stanje”. (D. Derk)